



Arrest

nr. 89 858 van 16 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 20 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. BEYENS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet betwiste relaas, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Sylhet (Bangladesh). Uw vader en uw broer zouden lid zijn van de ‘Bangladesh Nationalist Party’ (“BNP”). Uzelf zou geen lid zijn van de “BNP” maar supporter. U zou van 2003 tot 2007 bus tickets verkocht hebben in Chittagong (Bangladesh). In 2003 zou er een discussie hebben plaatsgevonden tussen uw familie en de familie M. naar aanleiding van de ‘chairmen’s’ verkiezingen. De familie M. zou tot de ‘Awami-League’ behoren. Uw tante zou in 2003 vermoord zijn door de ‘Awami-League’. In 2006 zou u en uw familie problemen hebben gekregen met E. R., uit een naburig dorp. Uw vader zou een minister of parlement hebben gesteund van “BNP” en R. zou een kandidaat voor de ‘Awami-League’ hebben gesteund. Er zouden zeven rechtszaken tegen u en uw familie ingediend zijn waaronder drie die door R. ingediend zouden zijn en vier door M.. Van 2003 tot april of mei 2006

zou u in Chittagong verbleven hebben bij uw zus en schoonbroer. U zou wel regelmatig terugkeren naar uw dorp H. om uw familie te bezoeken. Tussen mei 2006 en november 2006 zou u in Sylhet verbleven hebben bij verwanten. U zou het laatst in Chittagong verbleven hebben. Het 'Rapid Action Battalion' ("RAB") zou u sinds november 2006 zoeken in Bangladesh. U zou Bangladesh verlaten hebben op 13 april 2007. Vanuit Chittagong zou een vlucht genomen hebben naar Dubai. Van Dubai zou u per vliegtuig naar Iran hebben gereisd. U zou over land naar Turkije hebben gereisd en met een speedboot naar Griekenland gegaan zijn. U zou van april 2008 tot 9 februari 2012 in Griekenland hebben verbleven. U zou asiel hebben aangevraagd in Griekenland. Op 9 februari 2012 zou u Griekenland verlaten hebben. Per vlucht zou u naar Frankrijk gereisd hebben. Vanuit Frankrijk zou u de trein genomen hebben naar België. U vroeg in België asiel aan op 10 februari 2012.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een fotokopie van een document betreffende een rechtszaak, een fotokopie van een document betreffende een rechtszaak, een fotokopie van een 'First Information Report' betreffende een rechtszaak en een fotokopie van een klacht die uw familie heeft ingediend aangaande de moord op uw tante".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het eerste, tweede, derde en vierde middel verzet verzoeker zich tegen de motieven van de bestreden beslissing en voert hij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat ze vanuit dat oogpunt worden onderzocht. Gezien hun onderlinge verwevenheid zal de Raad de gegrondheid van de eerste vier middelen samen beoordelen.

2.1.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.1.3. De bestreden weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus wordt gemotiveerd als volgt :

"Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiaire Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

In eerste instantie dient te worden vastgesteld dat u geen enkel 'origineel bewijs' kan neerleggen ter staving van uw identiteit of nationaliteit. Het bewijs van identiteit maakt nochtans een essentieel element uit in iedere procedure en de asielzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt over kan beschikken voor te leggen. U beweerde dat u over een 'voters identity card' beschikte. Deze identiteitskaart zou momenteel in Bangladesh liggen (zie gehoorverslag CGVS p.10). U had nog recent contact met uw vader en schoonbroer in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.5). U had

dit belangrijke document kunnen laten opsturen. U schiet tekort in uw plicht tot medewerking door uw identiteitskaart niet voor te leggen hoewel het stuk zich in Bangladesh bevindt. Door het tekortschieten in uw medewerkingsplicht wordt uw algehele geloofwaardigheid reeds fundamenteel aangetast. Uw eigen paspoort zou u in Iran aan de smokkelaar hebben gegeven (zie gehoorverslag CGVS p.10 en p.11). Wat hier ook van zij, u hebt ook niet getracht om op een andere manier uw identiteit of nationaliteit aan te tonen. Het CGVS heeft dan ook geen zicht op uw ware identiteit of nationaliteit.

Ten tweede werden er een aantal incoherenties opgemerkt met uw verklaringen tijdens het gehoor op het CGVS en uw antwoorden op de vragenlijst van het CGVS afgenomen door de "DVZ" en de verklaring die werd opgetekend door "DVZ" dd. 1 maart 2012. Zo stelde u bij het CGVS dat uw volledige naam Mohammad Shofiquer R. is (zie gehoorverslag CGVS p.2). U zou Mohammad Shofiq als verkorte naam gebruiken (zie gehoorverslag CGVS p.2). Bij de "DVZ" hebt u enkel uw ingekorte naam opgegeven (zie verklaring "DVZ" punt 1 en 2). Gezien het gebrek aan identiteitsdocumenten kan het CGVS niet nagaan wat uw officiële naam is, zoals ook al eerder aangegeven (zie paragraaf 2). Bij het CGVS zou u Bangladesh hebben verlaten op 13 april 2007 (zie gehoorverslag CGVS p.4). Bij de "DVZ" zou u Bangladesh hebben verlaten op 13 juli 2007 (zie verklaring "DVZ" punt 35). Bij het CGVS gaf u aan dat uw twee zussen sinds een hele tijd in Engeland verblijven (zie gehoorverslag CGVS p.5). Bij de "DVZ" gaf u aan dat uw drie zussen nog in Bangladesh verblijven (zie verklaring "DVZ" punt 30). Bij de "DVZ" zou u sinds uw geboorte tot aan uw vertrek in uw dorp Hasampur verbleven hebben (zie verklaring "DVZ" punt 9). Echter bij het CGVS woonde u sinds 2003 in Chittagong en verbleef u ook nog in Sylhet (zie gehoorverslag CGVS p.3 en p.4). U hebt ook bij de "DVZ" niet aangegeven dat u voor de "BNP" supporterde of dat uw vader en broer lid waren van de "BNP" (zie gehoorverslag CGVS p.6 en vragenlijst punt 3.3 en 3.5 p.2 en p.3)). Toen het CGVS u hiermee confronteerde, antwoordde u dat u slechts kort iets mocht zeggen (zie gehoorverslag CGVS p.7). Hoewel het interview bij "DVZ" niet heel uitgebreid is, had u dit kernelement al kunnen aangeven. Bovenstaande tegenstrijdigheden ondermijnen reeds de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten derde gaf u aan dat u van 2003 tot 2007 werkte als verkoper van bus tickets in Chittagong (zie gehoorverslag CGVS p.6). Dit betreft een functie waarmee u uitdrukkelijk in het openbaar treedt en contacten legt met diverse personen. Het is opvallend dat u deze job uitoefende aangezien u beweerde gezocht te worden door de "RAB" en er verschillende arrestatiebevelen tegen u zouden zijn uitgevaardigd (zie gehoorverslag CGVS p.14 en p.17). Dergelijke houding valt immers niet te rijmen met het gedrag dat iemand normaliter vertoont wanneer er verschillende rechtszaken tegen hem hangende zijn en gezocht zou worden. U gaf ook aan dat u regelmatig naar uw dorp terugkeerde wat opvallend is aangezien het lokale personen waren die u hebben aanklaagt (zie gehoorverslag CGVS p.3). Uw regelmatige terugkeer ondermijnt uw vrees voor deze personen. Daarenboven dient aangestipt te worden dat u met uw eigen paspoort Bangladesh hebt verlaten via de luchthaven van Chittagong (zie gehoorverslag CGVS p.8). Dat u onder uw eigen naam reisde, nadat er arrestatiebevelen en rechtszaken hangende zijn tegen u, ondermijnt verder uw vrees voor de Bengaalse autoriteiten.

Ten vierde kan er weinig geloof gehecht worden aan het beweerde feit dat uw familie zou behoren tot de "BNP". Zo kon u niet eens aangeven waarvoor "BNP" staat (zie gehoorverslag CGVS p.7). U bleef ook vaag en heel algemeen over de politieke standpunten van de "BNP" (zie gehoorverslag CGVS p.7). U kwam niet verder dan dat ze mensen helpen en het land wilden ontwikkelen (zie gehoorverslag CGVS p.7). Hoewel u geen lid was van de "BNP" en uw familie op lokaal vlak actief was, kan en mag men van u verwachten dat u toch enkele basisideeën van de "BNP" kan aangeven of verschillen aanduiden met andere partijen. Dit kon u echter niet duiden (zie gehoorverslag CGVS p.7). Uw vader en broer zouden ook geen functie gehad hebben in de "BNP". U legde ook geen enkel document voor dat uw band of uw familie hun band met de "BNP" zou kunnen staven.

Ten vijfde dient opgemerkt te worden dat, hoewel u een paar elementen kan aangeven over uw beweerde rechtszaken, er om volgende redenen geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde rechtszaken. U legde (volgens uzelf) gecertificeerde fotokopieën voor van documenten over drie valse rechtszaken (zie gehoorverslag CGVS p.11 en document 1 tot 3, groene map). U kon van deze document ook niet aangeven welke documenten het juist betroffen, enkel dat u van de derde zaak een "FIR" voorlegde (zie gehoorverslag CGVS p.11 en p.14). Aangezien u geen enkel identiteitsdocument voorlegde, kan het CGVS ook niet nagaan of het om uw persoon gaat in de voorgelegde documenten. Het CGVS stipt aan dat het hier geen gecertificeerde fotokopieën betreffen. De documenten die u voorlegt zijn niet afgedrukt op het daartoe voorziene foliopapier, waardoor hun oorsprong niet vast staat. Bovendien bevatten deze documenten ook geen verwijzing naar de wet van

1872 betreffende de gecertificeerde fotokopieën (zie document 3, blauwe map). Nochtans blijkt uit de gegevens waarover het CGVS beschikt dat het voor een advocaat perfect mogelijk is om gecertificeerde kopies te bekomen van de zaak waarin men betrokken is (zie document 2, blauwe map). U beschikte in Bangladesh over een advocaat en uw vader zou deze documenten bekomen hebben van deze advocaat (zie gehoorverslag CGVS p.5 en p.15). Dat het hier daarom wellicht om frauduleus bekomen juridische documenten gaat, wordt verder ondersteund door informatie van het CGVS waaruit blijkt dat vervalste documenten veelvuldig voorkomen en op maat worden gemaakt in Bangladesh (zie document 1, blauwe map). Daarnaast legde u evenmin officiële documenten voor over de andere vier valse zaken die u beschreef. U legde ook geen arrestatiebevelen voor die uw verklaringen zouden kunnen staven (zie gehoorverslag CGVS p.14). U beweerde dat uw vader van alle aanklachten zou zijn vrijgesproken maar ook hiervan legde u geen documenten neer (zie gehoorverslag CGVS p.14). Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering wegens deze aanklachten vervolgd te worden.

Ten zesde zou u en uw familie sinds 2003 problemen hebben gekend. Tot in juli 2006 zouden er rechtszaken tegen u ingediend zijn en u zou sinds november 2006 gezocht worden door de "RAB" (zie gehoorverslag CGVS p.17). Het is dan ook opvallend dat u nog tot april 2007 in Bangladesh hebt verbleven (zie gehoorverslag CGVS p.4). Dit is nog vijf maanden na het laatste beweerde vervolgingsfeit en relateert de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in ernstige mate.

Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiäre Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Aangezien u geen identiteitsdocumenten voorlegde kan het CGVS ook niet nagaan of het wel degelijk uw tante betreft in de aanklacht (zie document 4, groene map). U legde ook geen documenten voor dat deze band zou kunnen aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiäre bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bevindingen van de verwerende partij hebben betrekking op de kernelementen van het asielrelaas, zijn dus pertinent, en vinden steun in het administratief dossier. Het komt derhalve aan verzoeker toe om ze te weerleggen.

2.1.4.1. Omtrent het motief van de bestreden beslissing dat verzoeker geen enkel origineel bewijs neerlegt ter staving van zijn identiteit of nationaliteit, geeft verzoeker aan dat hij bij het verzoekschrift zijn geboortecertificaat en bewijs van nationaliteit overlegt.

2.1.4.2. De Raad wijst erop dat het voorleggen van identiteitsdocumenten een essentieel element is in elke procedure. De verzoekende partij moet de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voorleggen. Het niet voorleggen van dergelijke documenten dient op aannemelijke wijze verklaard te worden. Het ontbreken van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie met betrekking tot verzoekers asielrelaas (RvS, nr. 162.658 van 25 september 2006).

2.1.4.3. Samen met de verwerende partij stelt de Raad vast dat beide documenten niet afdoende zijn ter staving van de identiteit van verzoeker. Vooreerst bevatten de documenten geen foto zodat niet kan worden nagegaan of ze daadwerkelijk betrekking hebben op verzoeker. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat hij enkel een voters identity card had in Bangladesh en er geen andere identiteitsdocumenten nodig had enerzijds, en dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat men in Bangladesh gemakkelijk aan valse documenten kan geraken, anderzijds (stuk 16, 1). Omtrent de voters identity card stelt de Raad samen met de verwerende partij vast dat hoewel verzoeker tijdens het gehoor verklaarde dat deze kaart in

Bangladesh ligt, hij er intussen wel in geslaagd is zijn geboorteakte en “*nationality certificate*” voor te leggen, doch zijn voters identity card niet voorlegt, zonder aan te tonen waarom hij dat belangrijk document niet kan opsturen. Eén en ander is niet aannemelijk, zodat de bevinding van de verwerende partij dat verzoeker geen zicht geeft op zijn ware identiteit of nationaliteit onverminderd overeind blijft en dit als dusdanig, zoals reeds gezegd, een negatieve indicatie inhoudt met betrekking tot het asielrelaas.

2.1.5.1. Omtrent de door de commissaris-generaal vastgestelde incoherenties tussen zijn verklaringen tijdens het gehoor op het CGVS en zijn antwoorden op de vragenlijst van het CGVS afgenomen door de DVZ, stelt verzoeker dat hij net in België was aangekomen en zwaar onder de indruk was, en dat er tijdens het eerste verhoor slechts kort kon worden ingegaan op de feiten.

2.1.5.2. De bevindingen van de verwerende partij met betrekking tot de tegenstrijdigheden hebben vooreerst betrekking op de naam van verzoeker, het tijdstip waarop hij Bangladesh zou hebben verlaten, het verblijf van zijn zussen, zijn eigen verblijfssituatie in zijn land van herkomst en het feit dat verzoeker bij het CGVS verklaarde dat hij voor de Bangladesh Nationalist Party (BNP) supporterde en dat zijn vader en broer lid waren van voornoemde partij, terwijl hij dit niet had aangegeven bij de DVZ. Het betreft hier allemaal kernelementen van zijn asielrelaas met betrekking tot dewelke op elke asielzoeker de verplichting rust om erover in elke fase van het onderzoek zo correct en volledig mogelijke verklaringen af te leggen, ontdaan van incoherenties en vaagheden. Van een asielzoeker mag verwacht worden dat deze zelf, zonder daarom te zijn gevraagd, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft, ontdaan van tegenstrijdigheden, en dat in elke fase van het onderzoek. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker zenuwachtig of onder de indruk was, doet geen afbreuk aan deze plicht (R.v.St., nr. 166.377, 5 januari 2007). De vastgestelde tegenstrijdigheden blijven dan ook onverminderd overeind en zijn van aard om de geloofwaardigheid van het asielrelaas verder uit te hollen.

2.1.5.3. Tijdens het invullen van de vragenlijst bij de DVZ, wordt, niettegenstaande het feit dat deze niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, aan de asielzoeker geadviseerd dat van hem wordt verwacht dat hij nauwkeurig, maar in het kort, weergeeft waarom hij problemen vreest of riskeert bij terugkeer en dat hij in het kort de voornaamste feiten of elementen weergeeft (vragenlijst, adm.doss. stuk 12, p 1). Dat verzoeker een dermate belangrijk element dat hij supporterde voor de BNP en zijn familie er lid van was, bij het invullen van die vragenlijst niet heeft vermeld doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

In het bijzonder kan dus weinig geloof gehecht worden aan het beweerde feit dat verzoekers familie zou behoren tot de “BNP”. Verzoeker stelt dan wel een foto bij te brengen waarop de eerste minister van de BNP-partij te zien is en aan de rechterzijde de broer van verzoeker, maar samen met de verwerende partij stelt de Raad vast verzoeker niet aantoonbaar dat het daadwerkelijk om zijn broer gaat, zodat de foto geen afdoende bewijs van enige band van verzoeker of zijn familie met de BNP vormt.

Verzoekers bewering dat hij wel wist waarvoor de afkorting “BNP” stond, en wat hun politieke standpunten zijn, doch dat hij op het interview te veel angst had om openlijk over deze politieke ideeën te praten, kan geenszins overtuigen. Het indienen van een asielaanvraag impliceert immers een uiting van vertrouwen in de autoriteiten van het gastland en in de bescherming die deze bieden en aan de asielzoeker wordt ook voorafgaand aan het gehoor uitgelegd wat de bedoeling ervan is. Het is bovendien volstrekt onduidelijk waarom verzoeker het thans, in het kader van zijn beroepsprocedure, plots wel aandurft om tot bovenstaande verklaringen over te gaan. De Raad benadrukt dat van een persoon die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven, en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij van bij de aanvang van de asielprocedure alle essentiële elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag aanbrengt. Verzoeker slaagt er met zijn verklaring niet in om de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas te herstellen.

2.1.6.1. Verzoeker legt samen met het verzoekschrift alsnog vier gecertificeerde kopieën neer van de documenten betreffende de lopende rechtszaken en stelt niet meer in de mogelijkheid te zijn een vertaling te bekomen van deze documenten. In het verzoekschrift vat hij per document de inhoud ervan samen. Document 7.1. betreft het bewijs van de rechtszaak die lopende is betreffende de moord op de tante van verzoeker, document 7.2. betreft het bewijs van een rechtszaak die lopende is tegen verzoeker zelf waarbij verzoeker wordt beschuldigd van doodsb bedreigingen, document 7.3. betreft een klacht tegen verzoeker wegens bedreigingen, en document 7.4. betreft een bewijs van een rechtszaak

tegen verzoeker wegens omkoping. Verzoeker verduidelijkt dat al deze klachten gebaseerd zijn op valse beschuldigingen, dat hij nog geen veroordeling heeft opgelopen maar dat er een groot risico is op vervolging voor verzoeker, en dat de gerechtelijke procedures opgestart zijn door leden van de Amawi-League met als enig doel het monddood maken van verzoeker. Verzoeker besluit dat hiermee het bewijs geleverd wordt dat hij onder een constante vrees van vervolging leeft.

2.1.6.2. Daargelaten de vraag of de nieuwe stukken kunnen beschouwd worden als nieuwe gegevens in de zin van artikel 39/76 §1 van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat voormelde stukken enkel in het Bengaals worden voorgelegd, zonder een eensluidend verklaarde vertaling, zodat de Raad de inhoud ervan niet kan beoordelen en in toepassing van artikel 8 van het PR RvV beslist ze niet in overweging te nemen. Ten overvloede kan worden gesteld dat hiervoor reeds is gebleken dat verzoeker er niet in geslaagd zijn ware identiteit en nationaliteit aan te tonen, zodat niet kan worden nagegaan of de documenten betrekking hebben op de persoon van verzoeker.

2.1.7. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoeker er niet in is geslaagd de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Het asielrelaas moet dan ook worden afgedaan als zijnde volstrekt ongeloofwaardig. Het eerste, tweede, derde en vierde middel zijn ongegrond.

2.2. In het vijfde middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

2.2.1. Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135 618). Verzoeker voert de schending aan van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel heeft betrekking op de bevoegdheid van de commissaris-generaal. Verzoeker bepaalt niet nader op welke wijze deze bepaling door de bestreden beslissing geschonden werd, zodat dit onderdeel van het middel onontvankelijk is.

2.2.2.1. Verzoeker betoogt dat hij voldoende elementen heeft bijgebracht waaruit blijkt dat hij in aanmerking komt voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en dat, indien hij niet in aanmerking zou kunnen komen voor de hoedanigheid van erkend vluchteling, hij minstens subsidiaire bescherming dient te genieten. Hij stelt dat er in casu een reëel risico is op ernstige schade, indien hij naar Bangladesh zou terugkeren en dat dit risico niet voldoende kan ingedijkt worden door de lokale overheden in Bangladesh. Verzoeker stelt tot slot dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming en dat anders oordelen onredelijk en disproportioneel zou zijn.

2.2.2.2. Verzoeker volhardt enkel in zijn stelling dat hij in aanmerking komt om als vluchteling te worden erkend, maar slaagt er niet in om de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas te herstellen. Hij maakt dan ook niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.3. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker louter dat er *in casu* een reëel risico is op ernstige schade indien hij naar Bangladesh zou terugkeren en dat dit risico niet voldoende kan ingedijkt worden door de lokale overheden in Bangladesh. Deze vage bewering volstaat niet om een schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Verzoeker haalt met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus geen andere elementen aan dan deze die reeds werden beoordeeld in het kader van zijn asielaanvraag en ongeloofwaardig werden bevonden. Derhalve is niet aangetoond dat hij zich bevindt in een situatie zoals geïllustreerd in de artikelen 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Hij brengt evenmin elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de voormelde wet. Bijgevolg slaagt verzoeker er niet in een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de bepalingen met betrekking tot de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

2.2.3. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing (RvS, nr. 82.301, 20 september 1999; RvS

nr. 65.919, 18 april 1997). Uit wat voorafgaat blijkt dat de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd, zodat de schending van het redelijkheidsbeginsel niet aangetoond is.

2.2.4. Het evenredigheidsbeginsel, ten slotte, is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt immers de commissaris-generaal in zijn declaratoire opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze ten opzichte van de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze zeer specifieke declaratoire bevoegdheid.

2.2.5. Het vijfde middel kan niet worden aangenomen.

2.3. De Raad is van oordeel, gelet op hetgeen voorafgaat, dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS